

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קנ"ז ע"א

פרשת שלח לך

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קנ"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בְּגוֹיִיהָ, הַשָּׂתָא דְאַנְתָּ שְׁמַשָּׁא, הִיךְ יְקוּמוֹן כְּחֻדָּא שְׁמַשָּׁא וְסִיְהָרָא, לָא נָהִיר סִיְהָרָא אֱלָא
בְּשַׁעְתָּא דְאַתְכְּנִישׁ שְׁמַשָּׁא, אֲבָל הַשָּׂתָא לִית אַנְתָּ יְכִיל. אִי תִבְעִי לְמַנְדַּע מִנָּה שְׁלַח לְךָ
אֲנָשִׁים, לְגַרְמָה, בְּגִין לְמַנְדַּע.

תרגום לעברית

בֹּא וּרְאֵה, מֹשֶׁה הָיָה הַשֶּׁמֶשׁ, וְרָצָה לְהַכְנִס לָאָרֶץ. אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מֹשֶׁה,
כְּשָׁבָא אֹר הַשֶּׁמֶשׁ, נִכְלָלֶת הַלְבָנָה בְּתוֹכּוֹ. כָּעֵת שְׁאֵתָה שְׁמַשׁ, אִיךְ יְקוּמוּ כְּאֶחָד שְׁמַשׁ
וְלִבְנָה? הַלְבָנָה אֵינָה מְאִירָה אֱלָא בְּשַׁעֲהַ שְׁמֵתִכְנִסֶת הַשֶּׁמֶשׁ, אֲבָל כָּעֵת אֵינָה יָכוֹל. אִם
תִּרְצֶה לְדַעַת מִמֶּנָּה, שְׁלַח לְךָ אֲנָשִׁים, לְעֲצֻמָּה, כְּדִי לְדַעַת.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, מֹשֶׁה, אִי תִימָא דְהוּא לָא יָדַע דִּלָּא יִיעוּל לְאַרְעָא בְּזִמְנָא דָּא. לָאו הָכִי, אֱלָא
יָדַע, וְהָוָה בְּעִי לְמַנְדַּע מִנָּה, עַד לָא יִסְתַּלַּק, וְשְׁלַח לְאַלְיֵן מְאֻלְלִי, כִּיּוֹן דִּלָּא אֲתִיבוּ מִלָּה
כְּדָקָא יָאוּת, לָא שְׁלַח זִמְנָא אַחְרָא, עַד דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַחֲזִי לִיָּה, דְּכַתִּיב, (דְּבָרִים

לב) עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ. וכתיב (דברים לד) ויראהו יי את כל הארץ. ולא דא בלחודוי, אלא כל אינון דזמינין למיקם בכל דרא ודרא, בלהו אחזי ליה למשה. ואתמר, ואוקמוה חברייא.

תרגום לעברית

בא וראה, משה, אם תאמר שהוא לא ידע שלא יכנס לארץ בזמן זה - לא כה, אלא ידע, ורצה לדעת ממנה עד שלא יסתלק, ושלח את המרגלים הללו. כיון שלא השיבו דבר כראוי, לא שלח פעם אחרת, עד שהקדוש ברוך הוא הראה לו, שכתוב (דברים לב) עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ. וכתוב (שם לד) ויראהו ה' את כל הארץ. ולא זה בלבדו, אלא כל אלו שעתידים לעמד בכל דור ודור, כלם הראה למשה. ונתבאר, ופרשוה החברים.

טקסט הזוהר

כיון דשארי משה למשלח, מה אמר לון. היש בה עץ. וכי מה הוא דקאמר, ואי תימא דלא ידע. (לקמן יימא מלה אבל הכא) אלא הכי אמר משה, אם יש בה עץ, הא ידענא דאנא איעול לתמן. מאי עץ. דא אילנא דחיי. ותמן לא הוה אלא בגן עדן דארעא. אמר אם יש בה עץ דא, אנא איעול לתמן. ואי לא, לאו אנא יכיל למיעל.

תרגום לעברית

כיון שהתר משה לשלח, מה אמר להם? היש בה עץ. וכי מהו שאמר? ואם תאמר שלא ידע? אלא (לפנינוי אמר דבר, אבל כאן) כה אמר משה: אם יש בה עץ, הרי ידעתי שאני אכנס לשם. איזה עץ? זה עץ החיים. ושם לא היה, אלא בגן עדן שבארץ. אמר, אם יש בה עץ זה, אני אכנס לשם. ואם לא, לא אוכל אני להכנס.

אמר רבי חייא, כתיב (במדבר טו) וימצאו איש מקושש עצים ביום השבת. מאן עצים הקא. ומאן הוא דא. אלא דא צלפחד, והוה דייק על אלן אילנן, הי מנייהו רב על אחרא, ולא חשש ליקרא דמאריה, ואחלה שבת לשבת. הך דא הוא דכתיב, (במדבר כז) כי בחטאו מת, בחטא ו' מת. (ורזא דכלא ודאי מקושש עצים) בגין כך, הוה דיניה סתים, ולא אתפרש דיניה. כדינן אחרנן. בגין דמלה דא בעי בחשאי וסתים ולא גלייא. ועל דא לא אתמר באתגלייא, וקודשא בריך הוא עבד יקר ליקריה.

תרגום לעברית

אמר רבי חייא, כתוב (במדבר טו) וימצאו איש מקושש עצים ביום השבת. איזה עצים כאן? ומה הוא זה? אלא זה צלפחד, והיה מדקדק על העצים הללו איזה גדול מהאחר, ולא חשש לכבוד רבונו, והחליף שבת לשבת. זהו שכתוב (שם כז) כי בחטאו מת, בחטא ו' מת. (וסוד הכל ודאי מקושש עצים) בגלל זה היה דינו סתום, ולא התפרש דינו כדינים אחרים, משום שדבר זה צריך בחשאי ונסתר ולא גלוי, ועל זה לא נאמר בגלוי, והקדוש ברוך הוא עשה כבוד לכבודו.

טקסט הזוהר

רבי יוסי אמר, שאר עצים בהדי שבת הוה מקושש, וקביל עונשא לפום שעטא, ואתכפר חוביה. ועל דא אתקשי משה בדינא דבנתא, דלא ידע אי אתכפר למיהוי לבנתיה חולק ואחסנא אי לאו. כיון דדכר שמייה (דצלפחד) קודשא בריך הוא, דכתיב כן בנות צלפחד דוברות, אתידע דהא אתכפר חוביה.

תרגום לעברית

רבי יוסי אמר, שאר העצים יחד עם שבת היה מקושש, וקבל ענש לפי שעה והתכפר חטאו. ועל זה התקשה משה בדין הבנות, שלא ידע אם התכפר להיות לבנותיו חלק ונחלה אם לא. כיון שהזכיר שמו (של צלפחד) הקדוש ברוך הוא, שכתוב (שם) כן

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, ב' אֵילָנִין אֵינּוּן, חֵד לְעֵילָא, וְחֵד לְתַתָּא, בְּדָא חֲזִין, וּבְדָא מוֹתָא. מֵאן דְּאִחְלָף לֹוֹן, גָּרִים לִיה מוֹתָא בְּהָאֵי עֲלָמָא, וְלִית לִיה חוּלְקָא בְּהָהוּא עֲלָמָא. וְעַל דָּא אָמַר שְׁלֵמָה, (משלי כה) דְּבִשׁ מִצָּאֵת אֵכּוֹל דִּיךָ וְגו'.

תרגום לעברית

בֹּא וּרְאֵה, שְׁנֵי עֲצִים הֵם, אֶחָד לְמַעְלָה וְאֶחָד לְמַטָּה, בָּזָה חַיִּים וּבָזָה מוֹת. מִי שֶׁמָּחֲלִיפֵם, גּוֹרֵם לוֹ מוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאִין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל זֶה אָמַר שְׁלֵמָה, (משלי כה) דְּבִשׁ מִצָּאֵת אֵכּוֹל דִּיךָ וְגו'.

טקסט הזוהר

אָרוֹן וְתוֹרָה בְּחֵד קִיִּימִי. תוֹרָה עֲקָרָא, אָרוֹן בֵּיתָא. וְעַל דָּא, אָרְן חֲסֵר בְּלָא וְא' וּבְכָל אֲתָר, אָרְן הַבְּרִית, אָרְן הָעֵדוּת. בְּכָל אֲתָר אֲהֲרֹן דְּרוּעָא יְמִינָא, פֶּר בְּחֵד, דְּכֶתִיב (במדבר ג) כָּל פְּקוּדֵי הַלְוִיִּם אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, נִקּוּד לְעֵילָא.

תרגום לעברית

אָרוֹן וְתוֹרָה בְּאֶחָד עוֹמְדִים. תוֹרָה הָעֵקֶר. הָאָרוֹן הַבֵּית. וְעַל זֶה אָרְן חֲסֵר בְּלִי וְא' וּבְכָל מְקוֹם; אָרְן הַבְּרִית, אָרְן הָעֵדוּת. בְּכָל מְקוֹם אֲהֲרֹן זְרוּעַ יְמִין, פֶּרֶט לְאֶחָד, שְׁכָתוֹב (במדבר ג) כָּל פְּקוּדֵי הַלְוִיִּם אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, נִקּוּד לְמַעְלָה.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מֹשֶׁה אֵילָנָא דְּחִיִּי נִקְט, וְעַל דָּא בָּעָא לְמַגִּדַּע, אִי הוּא שְׂכִיחַ בְּאַרְעָא, אִי לָאו, וּבִגִּין כֹּה אָמַר, הִישׁ בְּה עֵץ אִם אִין וְהִתְחַזְקֶתֶם וּלְקַחְתֶּם מִפְּרֵי הָאָרֶץ. דְּהָא אֵילָנָא דְּחִיִּי אֶתְחַמֵּד לְכָלָא. וְאֵינּוּן לָא אֵייתִיאוּ אֱלָא עֲנָבִים וְרִמּוֹנִים וְתַאנִּים, בְּאֵילָנָא אַחֲרָא תִּלְיִין וְאַחֲרֵיהּ.

אמר רבי יצחק, משה נקט עץ החיים, ולכן רצה לדעת אם היה מצוי בארץ אם לא, ומשום זה אמר היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ. שהרי עץ החיים נחמד לכל. והם לא הביאו אלא ענבים ורמונים ותאנים, באילן אחר תלויים ואחוזים.

טקסט הזהיר

תא חזי, (במדבר י"ג) שלח לה אנשים: בגינה. רבי יהודה פתח, (משלי כה) כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשולחיו ונפש אדוניו ישיב. כצנת שלג ביום קציר, דאחני לגופא ולנפשא. ציר נאמן לשולחיו, אלו כלב ופנחס דהוו שליחי מהימני לגבי יהושע. ונפש אדוניו ישיב, דאחדרו שכינתא לדיירא בהו בישראל, ולא אסתלקא מנייהו.

תרגום לעברית

בא וראה, שלח לה אנשים, בשבילה. רבי יהודה פתח, (משלי כה) כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשולחיו ונפש אדוניו ישיב. כצנת שלג ביום קציר, שמחנה את הגוף ואת הנפש. ציר נאמן לשולחיו, אלו כלב ופנחס שהיו שליחים נאמנים ליהושע. ונפש אדוניו ישיב, שהחזירו שכינה לדור בהם בישראל, ולא הסתלקה מהם.

טקסט הזהיר

ואלין דשדר משה, גרימו בכייה לדרין בתראין, וגרימו לאסתלקא מישראל כמה אלה ורבבון. וגרימו לסלקא שכינתא מארעא מבינייהו דישראל. אינון דשדר יהושע, ונפש אדוניו ישיב.

תרגום לעברית

ואלו ששלח משה גרמו בכייה לדורות אחרונים, וגרמו להסתלק מישראל כמה אלפים ורבבות, וגרמו לסלק שכינה מהארץ מבין ישראל. אותם ששלח יהושע, ונפש אדוניו ישיב.

רבי חזקיה ורבי ייסא הוו אֶזְלֵי בְּאַרְחָא, אָמַר רַבִּי יִיסָא לְרַבִּי חֲזַקְיָה. חֲמִינָא בְּאַפְרָה דְּהֶרְהוּרָא אִית בְּגוּוּף. אָמַר לֵיהּ, הָא וְדַאי הָאִי קָרָא אֶסְתַּכְלָנָא בֵּיהּ, כִּיּוֹן דְּאָמַר שְׁלֹמָה, (קהלת ג) כִּי מְקָרָה בְּנֵי הָאָדָם וּמְקָרָה הַבְּהֵמָה וּמְקָרָה אֶחָד לָהֶם וְגו' . וְתַנִּינָן, דְּכָל מְלוֹי דְּשְׁלֹמָה מְלָכָא, כָּלָהוּ סְתִימִין מִדְּרָגִין דְּחֻכְמָתָא. אִי הָכִי, הָאִי קָרָא אִית בֵּיהּ לְאֶסְתַּכְלָא, דְּהָא פְּתַח לְאִינוֹן דְּלָאו בְּנֵי

רבי חזקיה ורבי ייסא היו הולכים בדרך. אמר רבי ייסא לרבי חזקיה, אני רואה בפניך שבתוכך יש הרהור. אמר לו, הרי ודאי בפסוק זה הסתכלתי בו. כיון שאמר שלמה, (קהלת ג) כִּי מְקָרָה בְּנֵי הָאָדָם וּמְקָרָה הַבְּהֵמָה מְקָרָה אֶחָד לָהֶם וְגו' . ושנינו, שכל דברי שלמה המלך כלם נסתרים מדרגות החכמה. אם כן, בפסוק זה יש להסתכל, שהרי נמצא בו פתח לאותם שאינם בני האמונה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.